

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม

วันที่ ๒๔ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๖ [เช้า]

ถึงนิพพานแล้วไม่ตายไม่เปลี่ยนแปลง

[ก่อนจ้งหัน]

ทองคำที่ได้รับบริจาคเพิ่มเติมหลังจากมอบแล้วเวลานี้ได้ ๔๘ กิโล ๑๓ บาท ๗๗ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๙๐,๑๘๓ ดอลลาร์ นี่เราเตรียมไว้ข้างหน้านะ ข้างหน้านี้จะหนักพอสมควรอยู่ ที่แรกเราจะว่ามอบวันที่ ๑๒ มาพิจารณาแล้วไม่ถูก คือวันที่ ๑๒ เป็นวันงาน วันงานแล้วกว่าจะได้สมบัติอะไรมารวมเข้าแล้ว ถึงจะนับบวกเรียกบร้อยแล้วได้เท่าไร นั่นแหละเราถึงจะเอาเข้าหลอม แล้วกำหนดวัน คือจะมอบวันที่เท่าไร มันต้องหลังจากวันที่ ๑๒ ไป คือวันที่ ๑๒ เป็นวันงาน รวบรวมปัจจัยทั้งหลาย ๆ เข้ามาแล้ว ถึงจะบอกตัวเลขออกมาได้เท่านั้น แล้วก็หลอมเข้าเลย จะเป็นวันที่เท่าไรก็ทราบเองละ

นี่พักหนึ่งในย่านวันที่ ๑๒ นี่จะเป็นพักหนึ่ง จากนั้นร่วมไปตอนกฐินหรืออะไรนี้ จากนั้นไปหนักเรื่อย ๆ แหละหนักก็หนักเพื่อชาติไทยของเรา ยกชาติไทยของเรา สูงก็ชาติไทยของเรา จะเป็นอะไรไป ไม่มีอะไรเสียหาย (ลูกศิษย์ :ขอโอกาสครับ ญาติโยมเขาสงสัยว่าวันที่ ๑๒ สิงหาหลวงตาจะลงมา) คงไม่ลง (อยู่ที่นั่นนะสะ แต่ทองมอบหลังจาก ๑๒ สิงหานะครับ) นั่นแหละถึงจะเอาลงมา คือการที่จะเอาทองลงมาระยะไหนนั่น แล้วแต่ความเหมาะสม ทองนะ ตลอดถึงวันมอบมอบวันไหน แต่เราจะมอบในย่านนั้นแหละ ย่านหลังจากงานวันที่ ๑๒ เรียกบร้อยแล้ว ลูกศิษย์ลูกหาจะไปรวมกันที่นั่นก็ได้ วันที่ ๑๒ เราจะไม่ลงมา หลังจากวันที่ ๑๒ แล้วนั่นแหละที่จะมามอบทอง เราถึงจะลงมาทีเดียว ในระยะงานจะยังไม่มา กรุณาทราบตามนี้ละ

[หลังจ้งหัน]

สำหรับวันที่ ๑๒ เป็นวันงาน งานรวบรวมสมบัติเราเพื่อเข้าสู่หัวใจของชาติเรา เมื่อรวบรวมได้จำนวนเล็กน้อย เป็นที่แน่ใจแล้วก็หลอม จากนั้นกำหนดวันไว้แล้ว จะมามอบวันไหนหลวงตาก็จะบอกมาเอง คือจะสัตตาหะมาในกลางพรรษา มามอบทองคำ ดอลลาร์เรา ในช่วงนั้นแหละ ช่วงวันที่ ๑๒ ผ่านไปแล้วนะ สำหรับวันที่ ๑๒ นี้เราให้เป็นวันรวม การรวมนี้จะรวมที่วัดป่าบ้านตาดซึ่งเป็นจุดศูนย์กลางของภาคทั้งหลายรวมกันที่นั่นด้วย ภาคกลาง ทางบูรณมา ภาคต่าง ๆ มารวมจุดนั้น วันที่ ๑๒ ก็คงจะเป็นศาลาใหญ่เรา หน้ากำแพงนั้นแหละ เรียกว่า เป็นงานใหญ่วันหนึ่งเหมือนกัน

วันที่ ๑๒ หลังจากนั้นแล้วรวบรวมได้เท่าไร หลอมละลายนี้ แน่ใจว่าจะได้เข้าเท่าไรแล้ว
ที่นี้ประกาศวันที่จะมามอบทองคำ กรุณาทราบตามนี้

เวลานี้เรากำลังเร่ง เร่งงานของเราเพื่อชาติไทยของเรา ขอให้พี่น้องทั้งหลาย
เข้าถึงใจในชาติของตนทุก ๆ ท่านนะ เวลานี้เราก็มีหัวหน้าอยู่แล้ว ทางศาสนาหลวงตา
เป็นหัวหน้า นำพี่น้องทั้งหลายด้วยความจริงใจทุกอย่าง ไม่มีอะไรเป็นที่สงสัยในการนำ
ของเรา ว่าจะมีความต่างพร้อย หรือมัวหมองตรงไหน เราบอกชัด ๆ บอกเราไม่มี เรามี
แต่ความเมตตาแล้ว ๆ เพื่อชาติไทยของเรา จะได้อยู่ด้วยความร่มเย็นเป็นสุข หนาแน่น
มั่นคง และสืบทอดมรดกของปู่ ย่า ตา ยาย ของเราไป ให้มีมรดกต่อกันไปบ้าง

อย่ามาฉิบหายเอาตอนลูกหลานเกิดขึ้นมามาก ๆ ทำลายชาติของเรานี้อย่าให้ได้
ยินนะ ชาติไทยของเรา ต่างคนให้ต่างมีความหนักแน่นในชาติของตน เสียสละเพื่อชาติ
ไม่เป็นไร ชาติอยู่ได้เราอยู่ได้ ชาติอยู่ไม่ได้เราจม ใครจะมีเงินกองเท่าภูเขาทองอยู่ไม่ได้
ถ้าถึงชาติจมน จมไปด้วยกันหมด หลักใหญ่อยู่กับชาตินะ จึงให้พิจารณา ดั่งที่ทองคำ
คราวนี้ให้ได้ ๑๐ ตันนั้นเราก็คิดรวมหมดในชาติไทยของเรา ที่จะประกาศตนยกชาติให้
เห็นผลออกมาว่า ได้สิ่งที่เป็นเครื่องหมายของการช่วยชาตินั้นคืออะไร แล้วยกทองคำ
น้ำหนัก ๑๐ ตันขึ้นเลย และดอลลาร์ ๑๐ ล้านขึ้นเลย แล้วเป็นที่อบอุ่น สำหรับเราที่
เป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายเราก็พอใจ

ใครจะมาตีฉินินทา ว่ากล่าวโจมตีแบบไหน เราไม่สนใจแหละ เพราะทั้งชาติ
เราชวนขายเต็มกำลังของเราแล้ว พวกนั้นไม่ได้ทำอะไร มีแต่คอยมาทำลาย ต่างคน
เตรียมฝ่ามือไว้ฟาดหน้าผากมันก็แล้วกันนะ เข้าใจหรือ ก็เราหาแทบเป็นแทบตายใน
คนทั้งชาติ มันไม่ได้สมบัติอะไรมาคอยทำลายเรา ไม่มีสมบัติอะไรเลย คนนี้คนหนัก
แผ่นดิน ถ้าอยู่ในเมืองไทยก็คนไทยหนักแผ่นดิน เศษเดนของคนไทย หามันก็ไม่
ต้องการคนประเภทนี้นะ คนคอยที่ทำลายชาติ ทำลายส่วนรวม ทำลายหัวใจของชาติ
คือคนประเภทที่เสนียดจัญไร มหาภัยที่เลวร้ายที่สุดคือคนประเภทนี้นะ

ขออย่าให้มีในเมืองไทยซึ่งเป็นเมืองพุทธที่รักความสามัคคี กลมกลืนเป็น
อันหนึ่งอันเดียวกันเพื่อความแน่นหนามั่นคงทั่วหน้ากัน ขออย่าให้ได้เห็น ได้พบ ได้ยิน
ในสิ่งเหล่านี้เลย เลวร้ายที่สุด ผู้ที่ต้องการความฉิบหายแก่ผู้อื่นที่เขาต้องการความเจริญ
แก่ชาติของเขา เราตั้งหน้าตั้งตาไปทำลาย เลวร้ายที่สุดเลย ขออย่าให้ได้ยิน นี่พี่น้อง
ทั้งหลายให้ต่างคนต่างอุตสาหุสหายด้วยกันทุกคน หลวงตานี้เอาเต็มเม็ดเต็มหน่วย
นี่ละชั้นเวทีแล้วนะ ๑๐ ตัน ยังไงก็ไม่ถอยว่างั้นเลย

๑๐ ตัน กับดอลลาร์ ๑๐ ล้านนี้จะไม่ถอย จะให้ได้สมใจของชาติไทยเราที่รัก
ชาติ รักษาชาติไทยมานาน อย่าให้หลุดลุ่ยไปไหนได้เลยเป็นอันขาด เพราะเวลานี้เป็น

เวลาที่เราร่วมชาติของเราทั่วหน้ากัน เมืองนอกเมืองนาโลกไหนเขาก็ทราบหมด ว่าเมืองไทยกำลังช่วยชาติคราวนี้ ขอให้ได้เครื่องหมายแห่งการช่วยชาติมาโชว์ขึ้นให้โลกภายนอกเขาได้เห็น นอกจากเมืองไทยเราเห็นและอบอุ่นเรียบร้อยแล้ว ให้เมืองนอกเขาได้อนุโมทนาบ้างว่า เมืองไทยเรามีความรักชาติ ความพร้อมเพรียงสามัคคี ความเสียสละมากน้อยเพียงไร เขาจะได้เห็นในครั้งนี้แหละ

หลวงตาได้พิจารณาหมดแล้วถึงได้ออกประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบ เพื่อเป็นความสง่าราศีแก่ชาติไทยของเรา ขอให้พี่น้องทั้งหลายคิดให้ถึงใจ ๆ ทุกคน ๆ อย่าจิตอย่าชิตนะ ถึงเวลาเข้มข้นต้องเข้มข้น เวลาธรรมดาเป็นธรรมดา เวลาเข้มข้นเข้มข้นอย่าอ่อนเปียกไปตลอดเวลาใช้ไม่ได้ บ้านเมืองล่มจม ตัวเรอล่มจมได้ไม่สงสัย ถึงเวลาเข้มข้นเข้มข้น ถึงเวลาเด็ดเด็ด ถึงเวลาขาดขาด ไม่มีอะไรเสียตายเลย เพื่อสมบัติอันใหญ่หลวงคือชาติของเรา เอาให้มันอย่างนั้นซิ ถ้าได้ครบจำนวนแล้วเรียกว่าสุดแล้วละ หลวงตาพอใจทุกอย่าง ในการพาพี่น้องทั้งหลายดำเนิน ได้ถึงจุดหมายปลายทางของเรา เราพอใจมาก

ส่วนที่จะได้จะเศษจะเหลือยิ่งเป็นการเพิ่มพูนวาสนาบารมี และความรักชาติ ความเสียสละของเราได้มากขึ้น ๆ ไม่มีอะไรเสียหาย พอพูดอย่างนี้ก็ระลึกถึงอาจารย์เจี๊ยะ ผ้าขี้ริ้วห่อทองนะ ลูกศิษย์ก้นกุฏิของหลวงปู่มั่นใครจะเกินอาจารย์เจี๊ยะ ทุกสิ่งทุกอย่างเหมือนพอกับลูก ท่านเมตตามากทีเดียว ทางนี้ก็เป็นนิสัยแจ่ม ท่านก็นิสัยเด็ดเดี่ยวทุกอย่าง เข้ากันได้ผางเลย ๆ เวลาคุยกันเหมือนพ่อแม่กับลูกคุยกัน พอมีอะไรเอะอะนี่เปรี้ยงปร้าง ๆ หลวงปู่มั่นชด์หน้าผากอาจารย์เจี๊ยะ ใส่กันเปรี้ยงปร้าง ๆ สักเดี๋ยวจีบเลย ลงมา “เรื่องอะไรตะกั๊น” “อ้อไปทำไอ้ นั้น ๆ ผิด ท่านก็เขกเอาละซิ” ท่านไม่เห็น ว่าท่านดีนะ ท่านพูดเป็นธรรมทั้งนั้น เราฟังหมด

นี่ท่านก็อยู่ที่วัดปทุมธานี วัดนี้เรารับแล้วเราก็ต้องรับผิดชอบ ที่เรารับอยู่ทางภาคกลางเราก็มีเมืองกาญจน์วัดป่าหลวงตาบัวแห่งหนึ่ง ก็ต้องได้หาพระมารับเป็นเจ้าของ และที่วัดกุริทัตตะนี้เรารับแล้ว เราก็ต้องนิมนต์อาจารย์เจี๊ยะมา ท่านก็รับให้ นี่นะ ท่านได้มาอยู่ตั้งแต่บัดนั้นจนบัดนี้ เราจึงรับเพียงสองวัดเท่านั้น เรื่องที่เขาจะถวายวัดนี้มากต่อมากสำหรับเรานะ แต่เราไม่อาจรับได้เพราะมีเหตุผลทุกอย่าง การรับนี้รับเพราะเหตุผลกลไก่อะไร รับลอย ๆ ไม่ได้ ต้องมีหลักมีเกณฑ์ เพราะฉะนั้นเราจึงรับได้เพียงสองวัด วัดนี้กับวัดป่าหลวงตาบัว เพื่อกรรมฐานเที่ยวในแถวนี้ ทางเมืองกาญจน์ก็เป็นป่าเป็นเขา ดกหนามาก สะดวกในการบำเพ็ญ

ท่านสาครก็เป็นลูกศิษย์ของหลวงปู่ฝั้น ท่านก็อยู่ที่ทองผาภูมิ ท่านก็อยู่ที่นั่น จากนั้นมาถึงวัดป่าหลวงตาบัวนี้ก็ห่าง เพราะเห็นว่าทำเล่นนั้นเหมาะสม เราก็เลยรับให้ที่

เขามาถวายที่ ที่นั่นจึงกลายเป็นวัดเสื่อขึ้นมา มีแต่ตัวใหญ่ ๆ นะ เตียนนี่ แต่ก่อนเห็นพวกเรา เขาดุ่มดิม ๆ ออกมาเลย เขาอยากเล่นกับเรา ไปคราวนี้เฉยเฉยนะ เขาตัวใหญ่แล้ว ตัวไหนอยู่ที่ไหนเฉยเลย โถ มึงทำใหญ่นักเธอ มึงทำใหญ่กับกูหรือนะ ทั้งว่าทั้งรัก เขาดุ่ม ๆ เฉยนะ เขาไม่เล่นกับเรา เพราะเขาเป็นสัตว์ใหญ่แล้ว ที่ลุกขึ้นอัดอาดเนี่ยนายลำบากคงเป็นอย่างนั้น เหมือนผู้ใหญ่กับเด็ก ถ้าเด็กปั๊บปั๊บมันวิ่งเลยผู้ใหญ่จะลุกแต่ละครั้งนี่ โถ ของล่นเมื่อไร

อันนี้เสื่อมันใหญ่แล้ว ได้มาเล่นตัวเดียว ถ้าเห็นเราไปทั้งทีก็เลยเอาออกมาตัวหนึ่ง เอามาล่ามโซ่ไว้ ให้พระเล่นกับมัน กับท่านจันทร์ เราไปก็ไปลูบหัวมันบ้างเล็กน้อย กูไปละนะ สุ่มันทำใหญ่นักคราวนี้นะ กูไม่อยู่กับสุแหละ ไปเลย มันน่ารักนะ มีแต่ตัวใหญ่ ๆ เสื่อที่เป็นสัตว์ร้ายกลายเป็นเสื่อน่ารัก เป็นสัตว์น่ารัก ก็คือเสื่อวัดนี้แหละ ถามดูว่ามันเคยทำอะไรไหม ไม่ทำ ไม่เคยตบ ไม่เคยกัด ไม่เคยอะไร ไม่ว่าสัตว์ทั้งหลายเคลื่อนไหวในวัด เวลานี้เข้ากันได้หมดแล้วนะ

วันนี้ก็ไม่พูดอะไรมาก พูดเพียงเท่านั้น ให้เราทุกคน ๆ เลยเริ่มต้นตั้งแต่บัดนี้ต่อไป ถึงจุด ๑๒ สิงหา นั้นเป็นจุดหนึ่งที่เราจะมอบทองคำ-ดอลลาร์เข้าสู่คลังหลวงของเรา นี่จุดหนึ่ง แล้วก็จุดตอนกลางวันตอนนั้นเป็นจุดใหญ่มากนะ เราคิดว่าจะให้เรียบริ้อยในปีนี้ ในทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน พยายามมาได้ ๕ ปีกว่าแล้ว ขอให้เรียบริ้อยในคราวนี้ หลวงตาก็จะหายห่วงทุกสิ่งทุกอย่าง หลวงตาห่วงเพียงกับพี่น้องทั้งหลายเท่านั้นนะ สำหรับหลวงตาเองไม่มีอะไรแล้ว อยู่ไปแบบคนไม่มีราคาราคาก็ได้ เราไม่คิดอะไรมีราคา ไม่มีราคา เราไม่ได้สนใจกับอะไร นี่ก็ได้ช่วยพี่น้องทั้งหลายเวลาจำเป็นหลังจากนี้แล้วเราจะทำอะไรก็ตามเรื่องของเราไปแหละ

พอหมดภาระการช่วยชาติคราวนี้แล้ว เราก็แน่ใจว่าเราเบาจากภาระทั้งหลายที่แบกหาม เราปล่อยเข้ามาอยู่โดยลำพังเรา สะดวกสบาย ตายเมื่อไรก็หายห่วง การพูดนี้พูดด้วยความยืนยัน พูดด้วยความแน่ใจทุกอย่าง สำหรับหัวใจเราเองเราไม่มีอะไรแล้วในโลกนี้ โลกทั้งหลายแสวงหาที่พึ่ง หาที่เกาะที่ยึด ไขว่คว้ากันทั่วโลกดินแดน เพราะที่ยึดที่เกาะทางใจไม่มี สมบัติเงินทองข้าวของภายนอกมีเกลื่อนมันก็เป็นที่ยึดไม่ได้ ได้มากคอยแต่จะหายไปสูญไป อยู่อย่างนี้ทั่วประเทศเขตแดนนะ หาความแน่นอนกับสิ่งภายนอกไม่ได้

เพราะฉะนั้นจงพยายามหาความแน่นอนทั้งสิ่งภายในให้ได้แม่นยำ ภายนอกก็เป็นกาลเป็นเวลาที่เรามีชีวิตอยู่ ให้ได้หาสมบัติเงินทองเครื่องเยียวรักษาธาตุขันธ์ ซึ่งมันกวนอยู่ตลอดเวลาให้พอเป็นไปได้ ถึงลมหายใจขาดดินลงไปเรียกว่าตาย นั่นเป็นพักหนึ่ง แต่ใจดวงนี้ไม่ตาย ใจดวงนี้เป็นนักท่องเที่ยว วิ่งตลอด ในภพนี้ภพนั้นวิ่งอยู่ตลอด

มาก็กับก็กลับ มันไม่ยอมตาย เรียกว่าจะไม่ตายเลยจิตใจดวงนี้ ดคนรทหมกใหม่ก็กับก็กลับก็ยอมรับความทุกข์ความทรมาน แต่ไม่ยอมฉิบหายคือใจดวงนี้

เวลาพ้นจากบาปจากกรรมหนาแน่นขึ้นมา เป็นกรรมที่เบาบาง จนกระทั่งผ่านขึ้นมาหาคุณงามความดี เกาะได้ยึดได้ แล้วก็ผ่านไป ๆ พุงถึงนิพพาน นั้นเรียกว่าอมตธรรม ไม่มีตายแล้ว นั้นเรียกว่าสุดสิ้นเลย ถึงนิพพานไม่มีตายด้วย ไม่มีคำว่าเปลี่ยนแปลงด้วย แต่ที่อยู่ในโลกสมมุตินี้ไม่ตายแต่เปลี่ยนแปลงตลอด ถึงนิพพานแล้วไม่เปลี่ยนแปลง ไม่ตาย นี่เราได้บำเพ็ญมาเต็มกำลังความสามารถของเรา เป็นเครื่องประกาศให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบชัดด้วยความยืนยันของเราเอง ไม่มีข้อข้องใจสงสัยว่าการที่จิตใจของเราไม่มีอะไรที่จะยึดจะเกาะ พอทุกอย่างแล้วเต็มหัวใจ ได้มาจากการอุทิศส่ำหทัยพยายามสร้างคุณงามความดีทั้งนั้นนะ แทบเป็นแทบตายก็เพื่อความดี ๆ

ความดีก็สนองเข้าเป็นลำดับลำดับ จนกระทั่งถึงขั้นพอ พอทุกอย่าง อยู่ไปนี้มีแต่มีดกับแจ่งเท่านั้น ไม่เห็นมีความหมายอะไร ใจไม่ไปสร้างความหมายอะไรให้เสีย พอทุกอย่างแล้วพอหมด นี่ละการที่มาสอนพี่น้องทั้งหลาย ไม่ได้มาสอนแบบหลอกหลวงนะ นับตั้งแต่เราช่วยชาติมา พี่น้องทั้งหลายมา เราก็ดูไม่เคยหลอกหลวงพี่น้องทั้งหลาย ถึงไหนถึงกันทุกอย่าง หมดเป็นหมด ยังเป็นยัง เป็นก็เป็น ตายก็ตายตลอดมานี้เลย

เรื่องของเราที่เราช่วยตัวเองมาก็แบบเดียวกัน ไม่มีอะไรสงสัย เทิดทูนธรรม พระพุทธเจ้าเหนือหัวใจอย่างเดียว เหนือชีวิตอย่างเดียวเท่านั้นพุงเลยเชียว จนกระทั่งถึงจุดหมายปลายทางดังที่เรียนทราบแล้วด้วยความสัตย์ความจริง ว่าเราหมดทุกอย่างแล้ว ไม่มีอะไรจะไปยึดไปเกาะเป็นห่วงเป็นใยกับสิ่งใดในโลกนี้ นั้นละท่านว่าแสนสบาย ท่านว่าตรงนั้นนะ หมดทุกอย่างที่จะไปยึดไปเกาะแล้วแสนสบาย นี่อำนาจแห่งธรรมคือการบำเพ็ญความดีงามของเรา หนุนเราให้ไปถึงขนาดนั้น

มีมากมีน้อยหนุนขึ้นไปเป็นลำดับ บรรเทาทุกข์ไปเรื่อย ๆ ต่อไปก็เป็นสุข ๆ เป็นบรมสุขเพราะการสร้างความคิด ด้วยความฝ่าฝืนกิเลสตัวเป็นภัยต่อจิตใจเรานั้นแหละ ให้ทุกคนได้ฝ่าฝืนนะ อย่าปล่อยใจเกินไปนะ เสียเรานั้นแหละ ไม่ได้เสียใครนะ เราอ่อนแอก็เท่ากับกิเลสเหยียบย่ำทำลาย เราแข็งแกร่งด้วยการต่อสู้กิเลสนี้เรียกว่าเรากำชัยชนะมาเรื่อย ๆ ความสุขความเจริญจอมปราชญ์ท่านชมเชย ท่านดำเนินมาแล้วจากความอุทิศส่ำหทัยทุกด้านทุกทาง ท่านไม่ทอดอโยอ่อนแอ เราเป็นลูกศิษย์ตถาคตแล้วได้พบพระพุทธศาสนาที่เป็นศาสนาที่เลิศเลอสุดยอดแล้ว อย่าปล่อยมือให้หายไปนะ ต่อไปนี้จะให้พร

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาทุกวัน
ได้ที่ www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th